

వీ రా జౌ య

కృ తి క ర్త.

రా చ కౌ ం డ సూ ర్య వా ణ య ణ మూ ర్తి

వీ రా బా యి

కృ తి క ర్త

రా చ కొ ం డ సూ ర్య నా రా య ణ మూ ర్తి

Published by R. V. Narasimham
Retired Head Master
Thummpala

సర్వస్వామ్యములు
ర చ యి త వి

ప్రథమ ముద్రణ
౧౯౫౦ — 1000

రాజమహేంద్రవరము : సరస్వతీ పబ్లికేషన్స్
శ్రీ అద్దేపల్లి నాగేశ్వరరావుగారిచే ముద్రితము.
5668 — 1950

తొలి పలుకు

వయసునఁ జిన్నలయ్యుఁ గవితాపాటవమునఁ బెద్దలయిన యువక పుంగవులలో శ్రీ రాచకొండ సూర్యనారాయణమూర్తిగా రొకరు. కవితా పాండితులు. వీరికిఁ బరంపరాగతములైన సంపదలు: వీరితండ్రి గొప్పకవి; తాతగారు జ్యోతిరాది శాస్త్రములందు నిష్ణాతులు. వర్తమాన కాలానుగుణ ముగా వీరాంగ్లవిద్యాభ్యాసమే కావించినను వంశసహజమైన సంస్కార మునకు వెలియైనవారుకారు. బాల్యమునుండియు నాంధ్రగీర్వాణ కావ్యరస ములం దోలలాడి లలితమధురమైన కవితాపాటవమును గడించినారు. ఆ కవితాదేవియొక్క ప్రథమావతార మీ వీరాబాయి.

ఆది కాలమునుండియు భారతీయులు బహుళవిద్యలకుంబోలె బాహు భలసంపదకును బేరపొందినవారు. అందును రాజపుత్రులు ప్రాణముల కంటెను శౌర్యాభిమానములనే యెక్కువగాఁ బ్రేమించి కీర్తినందియుండిరి. మధ్యకాల భారతదేశచరిత్రారామము రసపుత్రశౌర్యప్రసూనముల సువా సనావిశేషములచే గుబాళించుచు డును. సమయ మరుదెంచినప్పుడు రాజ పుత్రాంగనలకూడఁ బ్రాణములఁ దృణీకరించి తమ యభిమానధనత్వమును బ్రకటించియుండిరి. ఒకవంక లలితామలకాంతికిని. వేరొకవంక దారుణా శనిసాతమునకును నాలవాలములయిన మెఱుపుఁడిఁగెలు వారు. రాణి సంయుక్త, దుర్గాబాయి, ఝాన్సీరాణి మున్నగువారి పరాక్రమనూర్తి భార తీయుల హృదయములకు గర్వాదరములను, బాశ్చత్య చరిత్రకారుల కాశ్చ ర్యాతిరేకమును గలిగించినట్టిదే. సర్వవిధముల వారితో దీటు చేయుదగిన పుణ్యమూర్తి వీరాబాయి. నిరవద్యమైన యామె పరాక్రమప్రాభవమే యీ ఖండికావ్యమునందలి వస్తువు.

భోగైక పరాయణుడై రాజపుత్రులకు సహజమైన శౌర్యధైర్యముల గోల్పోయిన యుదయసింహుని దౌర్బల్యమెఱింగి యక్కరాతనిరాజ్యముపై దండెత్తెను. ఉదయసింహుఁడు సంధిచేసుకొనుట మంచిదనెను. కాని మంత్రి సామంతాదు లందు కఠీకరింపక యుద్ధమునకు సన్నద్ధులైరి. మొగలాయి మహావాహినులధాటికి రాజపుత్రసేన లాగఁజాలకపోయినవి. రాజు ముందు, బీరపునాటలుపల్కిన మంత్రిప్రభృతులకూడ సంధికి సమ్మతింపవలసిన స్థితి వచ్చెను. ఈసంగతివిని వీరరసమూర్తియైన వీరాబాయి యంతిపురినుండి యరుగుదెంచి, ధృతితూలియున్న రాజపుత్రవీరుల యెడందలకు శౌర్యా వేశము కలిగించి, తానును సమరాంగణమునకేగి, పలువురు తురుష్కులఁ దనకర వాలమున కెరగావించి, ధీరుడైన యక్కరున కాశ్చర్యముకలిగించెను. సరస హృదయుడైన యక్కరు వీరాబాయి పరాక్రమము నగ్గించి సంధిచేసు

కొనెను. వీరాబాయి గంగకలిసిపోనున్న రాజపుత్రగౌరవము నావిధముగా నిలబెట్టి యాచంద్రార్కమైన కీర్తి గడించెను.

కథచిన్నదయ్య నాద్యంతము రసదోహలముగా నున్నది. మూడవ యాశ్వాసమొక వీరరస సమద్రము. అందుఁ బ్రతిపద్యమునను ఆ రసము పొంగి పొరలిపోవుచున్నది. కవి యుదయసింహుని భోగైకపరాయణతను, వీరాబాయి మానాభిమానమును, నక్కరు సరసమంజుల హృదయత్వమును జక్కఁగాఁ జిత్రించెను. తన సేనలు వీరాబాయి పరాక్రమము నోర్వలేక యోడిపోయినప్పుడు పరిస్థితి గ్రహించి యక్కరు సంధిచేసుకొనుటయే కాక వీరాబాయికడకేగి యామె పరాక్రమోత్కర్షమును బ్రశంసించెను. శత్రువు నందలిగుణముల గ్రహించి ప్రశంసించుటకుఁ జాలిన యాచార్య మెచ్చటనో కాని యుండదుకదా!

కావ్యము హిందూమహమ్మదీయ సఖ్యముతో ముగియుచున్నది. సర్వ మతసహనశాలియైన యక్కరు హిందూమతమును బ్రశంసించి తా నా మత సూత్రముల వివరించు పురాణములఁ జదివియుంటినని పలికెను. వీరాబాయి యాతని గుణసంపదను బ్రశంసించి సోదరా యని సంబోధించెను. ఈసఖ్య సంబంధము చిర కాల ముండిపోవలెనని వారిరువురును వాంఛించిరి. కావ్యము ద్వారా కవి బోధించిన యీనీతి యీ కాలమున సర్వభారతీయులకును శిరోధార్యమనుటలో సందియములేదు.

కావ్యమునందలి పద్యములన్నియు సలక్షణమైన భాషతోడను, సరస ములును జాతీయములునైన భావములతోడను, శ్రుతిసుభగమైన ధారాశక్తి తోడను విరాజిల్లుచున్నవి. వాని యన్నిటియందుఁ గవి కూర్పునేర్పు విస్పష్టముగాఁ గానిపించుచున్నది. అన్యదేశ్యపదము లచ్చటచ్చటఁగలవు. అవి యచ్చటిసందర్భమున నతికి మనోహరముగా నున్నవి. కావ్యమున వ్యాకరణ స్థానిత్యము లెచ్చటను లేవు కాని ద్రుతద్విత్యసంధులు మాత్రము పెక్కు చోట్లఁ గానవచ్చుచున్నవి. పోతనాదుల పద్ధతి ననుసరించి కవి యా సంధి చేసియుండును. కావ్యమంతయు యువకుఁడయిన యీకవి భావ్యభివృద్ధికి శుభోదర్శకముగానున్నది. భగవంతుఁడీయనకుఁ దీర్ఘమైనయాయువును, బహు గ్రంథరచనాశక్తి సామర్థ్యములను నొసంగి ప్రోచుఁగాతమని ప్రార్థించెదను.

డా. బాతోట } దివాకర్ల వేంకటాచధాని. M. A. Hons.
విశాఖపట్టణము } ప్రధానాంధ్రోపన్యాసకుడు.
9 - 12 - 49 } (ఎ. వి. యన్. కళాశాల.)

శ్రీ రస్తు వీ రా బాయి

-: ప్రథమాశ్వాసము :-

శా. శ్రీరంజిల్లు పరాక్రమంబునకు వా ♦ సింబొల్పుభాగ్యానికే
ధీరోదారుల జన్మకారణమునన్ ♦ దేదీప్యమానంబునై
యారూఢింగొనెవీరరత్న ఖనినా ♦ నశ్రాంత మీదేశ మా
శూరాగ్రేసర చక్రవర్తులను వి ♦ ఘోషోజ్జ గాపాడుతన్.

సీ. ఎవరిపేరెత్తుచో ♦ నెట్టిశూరులకైన
గుండెలు దడదడ ♦ కొట్టుకొనును
ఎవరెత్తివచ్చిన ♦ “నేమిదారి” యటంచు
జంకెదరెదిరింప ♦ బింకముడిగి
ఎవరిపరాక్రమ ♦ మినాటికింగూడఁ
జరితార్థమై నిల్చె ♦ జగతిలోన
ఎవరియాజ్ఞను నిత్య ♦ మీభారతప్రజ
లంఘింపకుండెడు ♦ రాజభక్తి

తే. గీ. నట్టివీరోచితస్థాన ♦ మధివసించి
రాజపుత్తులు విపుల సా ♦ మ్రాజ్యమేలి
భారతావని కెనలేని ♦ ప్రతిభ తెచ్చి
మార్గదర్శకులై నారు ♦ మహిపతతికి.

తే. గీ. శత్రుమత్తేభసింహంబు ♦ శాంతియుతము
 ధర్మసంరక్షితంబు ; వి ♦ ద్యాలయంబు
 శిష్టనృపవాలిత మనఁ బ్ర ♦ సిద్ధికెక్కె
 మహితరసపుత్తవీర సా ♦ మ్రాజ్యలక్ష్మి.

చ. రణమున వెన్నుఁజూపిన ♦ పరాక్రమహీనులు; యాచకాళినిం
 దనుపనినిర్దయాత్ములు, స ♦ దా శరణార్థులవిడు దుర్మతుల్
 వినఁబడ ; రొక్కవేళ పృథి ♦ వీపతిపుత్తులయందు నట్టివా
 రును గలరేని యన్యగతి ♦ నూఢికి నెక్కునృపాలవంశముల్.

తే. గీ. అంతియేకాని బలహీను ♦ లై ననృపతు
 లేఁగుదెంచినమాత్ర లో ♦ టెల్లు గలుగు
 రాజపుత్తుల మించు ప ♦ రాక్రమంబు
 సమయమేతేరఁ జూపించు ♦ నతులుదనర.

ఉ. ఎంతపరాక్రమంబు ఘటి ♦ యించినఁగాని ధరాధినాథు ల
 న్నంతనకొన్నిలోటు లెటు ♦ లై ననుబొత్తి గలేకపోవు ; సా
 మంతులువారు;కొన్నిటఁబ్ర♦మత్తులుగాఁజరియింతు;రొక్కచో
 నంతరమున్నెఱుంగరుదు ♦ రాగ్రహచిత్తులు;భోగమత్తులున్.

ఆ. వె. కీడుమేలునెఱిగి ♦ కేవల మేతేడొ
 రాజ్యపాలనమున ♦ రంజకుండగు
 నిహనుఖంబులందు ♦ నెంతేని మగ్నులౌ
 నట్టివారలుండు ♦ టరుదుకాదు.

తే. గీ. రాజ్యమం దట్టివేళ న ♦ రాజకంబు
ప్రబలి పరరాజ్యజయకాంక్షఁ ♦ బరితపించు
వారలకుఁ దగు సమయమై ♦ పరిధవిల్లు
నెత్తివత్తురుపో జయ ♦ మేమి బ్రాతి?

తే. గీ. ఎట్టిఁడైనను దనసైన్య ♦ మెంతయున్న
నప్రమత్తుఁడు గాకుండు ♦ టాత్తునెఱిగి
యట్టిసమయంబునందు ధై ♦ ర్యము దలిర్ప
శత్రు నెదిరింప బొత్తిగా ♦ శక్తిదొలఁగ.

తే. గీ. పౌరుషం బొక్కదిక్కునఁ ♦ బాతిపెట్టి
క్షత్రధర్మంబు గంగలోఁ ♦ గలిపివేసి
బ్రతుకుటయె చాలునని యెంచి ♦ ప్రభువరుండు
సంధికోసము యత్నించు ♦ సగము చచ్చి.

ఉ. బాలురుగారు పాలకులు; ♦ పామరులంచుఁబ్రజందలంతుమా
వీ లిసుమంతలేదు; మఱి ♦ భేదముగల్గి నృపాలుఁడుం బ్రజల్
మేలగువేటుదారులఁ జ ♦ రింతు; వివాదముతో, స్వతంత్రభా
వాలప్రసక్తితో రుచిర ♦ వర్తన దక్కియయోమయంబుగన్.

ఉ. కాలముమారు దేశమునఁ ♦ గల్గెడుచూర్పులతోడఁగూడఁదా
మాలముమాని శూరతకు ♦ నాకరమా నుపథంబుదొక్కి భూ
పాలకులెల్ల “వల్లె” యని ♦ పాలనచేసి సదా స్వతంత్రభా
వాలకుఁ దావు చూపవలె ♦ భారము దేవునిపై నిడన్వలెన్.

ఉ. అంతియెకానిభూమిసతి యాగ్రహమున్ నటియించి నేనుభూ
కాంతుడ నాకు నడ్డును జ ♦ గంబునఁ జెప్పఁగలట్టివాఁడు లే
డింతకు నేదలంపఁ గొద ♦ వేమతి దేనికి నైనఁగాని, యీ
చింతయదేల నాకు” నని ♦ చేతమునం దలపోసి నిక్కుచున్,

ఉ. అగ్గలమైన స్వేచ్ఛ నతఁ ♦ డన్యవిధంబున దారి తీసినన్
నెగ్గఁగనిత్తురే ప్రజలు ♦ నిల్వరె తా మొకమాట ; మాటకే
భగ్గునమండి శూరజన ♦ వర్మలు కార్యము నాఁగలేరె? కా
దగ్గరణంబుకంటె గణి ♦ తవ్యమగుం బదిరెట్టు లయ్యెడన్.

తే. గీ. శూరులండలు యుద్ధంబు ♦ కోరుచుండ్రు
భీరువై తేఁడు సంతిక్తై ♦ వేడుచుండుఁ
బనికిరాదని వారలు ♦ పంతగింతు
వారికంటెఁ దక్కువ తిన్న ♦ వాఁడె నృపతి.

ఉ. చీటికిమాటికిం బ్రజల ♦ చిత్త మెఱింగియు భూపుఁడున్ నిరా
ఘాటముగా నిరంకుశము ♦ గాఁ జరియింప స్వతంత్రతార్థులీ
నాటకమున్ సహింపక వి ♦ నములుగాక చరించుచో నృపుల్
గోటనుమీటునట్టిపని ♦ గొడ్డటఁగూడ నసాధ్యమయ్యెడిన్.

ఉ. చేయునడేదిలేక యెటు ♦ చెప్పిన నట్లొనరింతునంచుఁ బ్రా
ధేయపడంగ నానృపుని ♦ దిక్కని సమ్మి ప్రజల్ చరించుచోఁ
బాయ కపాయమేకలుగు ♦ భావము వానిదివేలుగాఁగ; వా
రే యపరాధులౌ ప్రజల్లి ♦ హీ'యని వారినె నింద నేయుదుర్.

ఉ. అప్పుడు పౌరుషంబున ము ♦ హస్తరలీలఁ జరింతుగాక; యా
గొప్పయశంబువచ్చి తమ ♦ కన్ఘటియించునె “కానియెందుకీ
పిప్పిప్రసక్తి మూకుఁ దల ♦ పెట్టిన యట్టి కథావిధానమున్
జెప్పఁగరాదె”యంచు నిర ♦ సింపకుఁ డింక వచింతుఁ బాఠకుల్.

— : కథాప్రారంభము : —

ఉ. చేడియ, లోక ముంచుదయ ♦ సింహన్య పాలుఁడుకీర్తి నెంతయున్
బూడిదఁబోసి యంతిపురి ♦ భోగపరాయణుఁడౌ చు మున్ను మే
వాడఁ జిత్తోడుదుర్గమునఁ ♦ బాలసనేయఁదొడంగె; భూపతుల్
కీడునుమేలుఁజూచెదరె ? ♦ కేవలసౌఖ్యములన్ నిమగ్నులై.

చ. సునిశితఖడ్గధార నృప ♦ సూనులఁ బోర జయించి, బాంధవం
బును దగ, హైందవోత్తముల ♦ ముఖ్యులుగా మొగలాయి
రాజ్యమం
దొనరిచి తల్లడిగారు హుమ ♦ యూను మహాశయుని న్న
మోఘవా
క్యనిగరచించిలక్ష్మరుమ ♦ హోన్నతుడై వెడలెన్ జిత్తోడుపై.

ఉ. “భూపుడు భోగ వారినిధి ♦ బ్రుంగి ప్రధానికి రాజ్యభారమిన్,
మూపున మోప నాడుపరి ♦ పూర్ణమదాన్వితుడై చరించియా
“బాపతి” వారిగాగఁ బరి ♦ వారజనంబుఁ దయారుచేసి దా
దాపు నృపాలుడతడని ♦ తన్ను దలంప యథేచ్ఛనుండెడిన్.

తే. గీ. ఐకమత్యంబులేక రా ♦ జ్యమ్మునందుఁ
 బ్రజలు కాట్లాడుచున్నారు ; ♦ పట్టపగలు
 చుక్కలం బొడిపించెద ♦ రక్కజముగ
 ననుచు” నందందుఁ బ్రాకెడు ♦ నవసరమున.

ఉ. చారులవల్ల నక్కరు ప్ర ♦ సక్తికతంబున విన్న యీ- సమా
 చారముఁబట్టి, దాడికొన ♦ సాగి జయంబుఘటించునంచు వి
 స్తారబలంబు తన్నొలువఁ ♦ జయ్యనవచ్చెను ; శక్తిహీనతల్
 వరినిఁ బ్రోత్సహింప వొన ♦ రింపఁగఁబోవెటువంటికష్టముల్.

తే. గీ. ఉదయసింహుని కీవార్త ♦ యొక్కసారి
 పిడుగుపడినట్లు గగనంబు ♦ వెన్నుమీఁద
 వితిగిపడ్డట్లు దోచిన ♦ బెంగఁగ్రుంగి
 తెల్లఁబోయెను చెమట ని ♦ త్వల్లఁబట్ట.

తే. గీ. ఏమి కర్తవ్య మేనిప్పు ♦ డేమొనర్తు
 ననుచుఁ జింతించి యేమేమొ ♦ యాత్మనెంచి
 గజగజమని కాళ్లు వణక ♦ గాఁ దొడంగ
 నాతఁ డట్టై కన్నీటి ప ♦ ర్యంతమయ్యె.

మ. సమరంబుంబొనరింపభీతి యొకడుఁచ్చండంబుగాఁ బర్వఁ బా
 పము! భూమింద్రుఁడుచేతులన్నలిపి“గ్రా♦వంబంతభారంబుశీ
 ర్షముపైనున్నది;సంధిసేయుఁడనస♦ద్దారుల్ విడంబింతు;మా
 ర్గము నాకెయ్యది” యంచుఁ జింతఁగొనెఁ గిం ♦ కర్తవ్యతా
 మూఢతన్.

చ. మృదువుగముచ్చటింపమితిఁ మీటిప్రసంగము సేయుమంత్రి; నా
కెదిహితమానొ యాతనికఁ దేయహితంబగు; మంచిచెడ్డచూ
డదుగద వానినాలు కక ఁ టా! యెటులాతనినోట నోరిడం
గఁదగును? బచ్చగడ్డివిడఁ గా నదిమండదె మాకుమధ్యగాన్.

తే. గీ. యుద్ధ మొనరింపఁబోయిన ఁ నొక్కచిక్కు
దగినసన్నాహమందునఁ ఁ దవులకుసికి
సంధికనిన వేటొకచిక్కు ఁ స ఘటించు
మానధనఁజైన మావారి ఁ మక్కువచెడ.

చ. అయినను మంచినూటలఁ బ్రయత్నముచేసెదఁగాక! వారిక
ప్రియముగఁదోచుచో నపుడు ఁ వీలునుబట్టి రణంబుసేయ ని
శ్చయమొనరింతుఁగాక; యిదిఁచన్నె నృపాలునకంచు లోననే
మియొ తలపోయుచుండెను ని ఁ మీలితలోచనుఁ డౌచు న
య్యెడన్.

తే. గీ. ప్రౌద్ధజామెక్కెఁ; దలుపులు ఁ గుద్దుకొనుచు
శత్రు లలజడి గావించి ఁ సంగరమున
కరుగుదెమ్మని గర్జింతు ఁ రై నఁగాని
యంతులేదయ్యె భూపుని ఁ చింతకంత.

మ. కొలువుందీర్చెడి వేశదాటభటముఁ ఖ్యుల్కొందఁగే తెంచి, యం
జలిగావించి “ప్రభూ! సభాస్థలికిదే ఁ సర్దారు లేతెంచి, మి
మ్ములఁదోతెండనివేగిరంపదుచుమఁ మ్ముంబుచ్చివారియ్యెడక
సెలవేమంచు వచించి నిల్పుటయు లేఁచెన్ బోవరాణా వెనక.

శ్రీ ర ష్ట

వీ రా బా యి

—: ద్వి తీ యా శ్వా స ము :—

తే. గీ. మంత్రి దుమదుమ లాడుచు ♦ మండిపడుచు
వరుస సర్దారు లందఱు ♦ బలిసి కొలువఁ
గొలుపుకూటంబు సొచ్చి మై ♦ ఫలకరింప
నృపుని దవ్వునఁ గని వచి ♦ యించు నిట్లు.

ఉ. మీరును మీగుమీగు మఱి ♦ మీరును మేటి వివేకులై న స
ర్దారులు బౌతిగానృపకు ♦ లంబునఁబుట్టినశూరులయ్య! మీ
నేరువునూపి త్కాత్రమవ ♦ నిన్నిలుపం దలపోయఁగావలె
భూరియశంబుదాల్పవలె ♦ బోవలెనేడుతుగుష్కులేడ్చుచున్

చ. తరుణము వచ్చెనయ్య సర ♦ దారులు బౌహుబలంబు నూప; నీ
కఱకుతుగుష్కు సైన్యమును ♦ గాటికిఁబంపఁగ; మూటములైనం
గరమునకింక సజ్జతులు ♦ గావలె గాక; నృపాలుఁ డొక్కచోఁ
బిఱికితనాన వేడినను ♦ వెఱ్ఱిగ సంధికి నొప్పునొప్పునే ?

మ. కలకాలం బిటు లస్కతంత్రతకునై ♦ కర్కంబె లొంగన్ సదా
వలదే స్వేచ్ఛ? భయస్థుడై నృపుఁడు “భా ♦ వ్యం” బంచుఁ
దా సంధికిన్

దలపెట్ట; స్థన మొప్పుకోవలెనె? యు ♦ ధ్ధంబాతఁ డిచ్చింపఁడ
వ్వల కానున్నది కాకమానదిది మీ ♦ భావంబునం దుంచుఁడి !

చ. అనుచునమాత్యుడందఱకు ♦ నాచరణీయమునూటిపోసి యా
వెనుక నమాయకుండువలె ♦ బీరముపై నసియించె; నింతలో
జనపతివచ్చి వార లిడు ♦ స్వాగతముంగొని ఘట్టి మున్గిపో
యినగతిఁ జింతఁబ్రుంగి వసి ♦ యించె నిజాననమందు నాసభన్.

చ. తురకలు వచ్చి దుర్గమును ♦ దుందుడు కొప్పుగ ముట్టడించి సం
గరరభసంబుతో నునికిఁ ♦ గన్నులు నిప్పులు గ్రక్కుచుండ న
త్వర మనిసేయనున్న సర ♦ దారులుఁగాంచి, భయంబు దోఁపన
స్థిరతరచిత్తుడై ఉదయ ♦ సింహుఁడు మౌనముదాల్చె బెల్చనన్

ఉ. “తాను నృపాలుఁడౌనట! స్వ ♦ తంత్రతగల్గట! తక్కువారలో
వూనిన కార్థమెల్లఁ దుద ♦ ముట్టడిదాఁకఁ ద్వజింపరంట! ప్ర
జ్ఞానిధులై ప్రసిద్ధిగను ♦ సంగర శూరులు వొల్తురంట! తా
మౌనము చాల్చునేమి” యని ♦ మంత్రులు కొంతగొణంగి
రయ్యెడన్.

ఉ. ధీవిభనంబు దక్కి జగతీపతి ♦ ‘చచ్చినచావు’ వచ్చెనం
చావిధిఁగూరుచున్న హృద ♦ యంబునసంగ తెఱింగిమంత్రి రా
ణావినుభంగి ‘యుద్ధముపొ ♦ నర్తముగాక’ యటన్న సంధిప్ర
స్తావనదెచ్చెభూమిపతి ♦ సంగరకాంక్షుల శాంతమారఁగన్.

తే. గీ. యుద్ధమొనరింప సర్దారు ♦ లుత్సహించి
యవనిపతిమాట కాగ్రహ ♦ మగ్గలింప
వారిలో వారె గుడ్డు కొ ♦ న్నారు కొంత
వలికె నావెన్క నృపతియు ♦ నలుక దొలఁక.

కం. “ఘనబాహు పటిమమీఱం
గను సంగ్రామంబు సేయ ♦ క్షత్రియులకు ధ
ర్మ నియతి ” యని ప్రాజ్ఞులనుట
యును సృపులాగతి నడచుట ♦ యును దెలిసి మదిన్.

తే. గీ. సంధికోసము యత్నించు ♦ సరణి మివుల
హేయమే యంచుఁ జెప్పెద ♦ నిట్టలయ్యు
దానికోసమే యత్నింపఁ ♦ దవులుటకును
గారణములుండె; లేకున్న ♦ గడఁగుదునొకొ !

కం. విధిదృష్టమైన సంగతి
వృధగా దోసంబటంచు ♦ వెట్టి నె? వలుకన్
వృధయంచుఁ దలంపక సా
ఎధానమున వినుఁడు దాని ♦ వైఖరి యింకన్.

ఆ. వె. శాస్త్రమెఱుఁగువాఁడు ♦ సద్వంశసంభూతుఁ
డైనవాఁడు నెక్కు ♦ డైన బలము
గలుగువాఁడు ధైర్య ♦ గరిమంబు వాఁడును
శత్రువైన సంధి ♦ సలుపు తొప్ప.

ఉ. నర్వమతంబులం గలుగు ♦ సారము నీరముగాగఁ గ్రోలి ని
ర్లర్గిగఁ దోచు నీశని కు ♦ లం బకళంకముగాకపోదు; నే
దుర్వర నాల్గుదిక్కులకు ♦ నొక్కవిధంబుగ వీనికీర్తియుం
బర్వఁగతంబుమీరెఱుఁగు ♦ వారనఁ జిత్తచర్వణంబగున్.

చ. ఎఱుఁగరెరాజపుత్రకుల ♦ నెందఱ నగ్భరు గెల్చినాఁడొ? భీ
కర సమరాంగణంబున నొకండెనయానొకొ! వానికెందుఁజి
చ్చుఱపిడు గట్టివానిపయి ♦ శూరతఁ బోవుట వింటిరేని న
ల్లర నగుబాటుగాదె? పలుకల్ మఱి డెబ్బదిపల్క నేమియా.

చ. అవసరమున్ గ్రహించి, యుచి ♦ తానుచిశంబులు నిర్ణయించి, శ
త్రువుల పరాక్రమం బరసి ♦ గూఢిగ వారిజయించు ధైర్యముం
దవిలినఁగాకవీరకఁ జని ♦ దాడి సమంజసమానె? యెట్టి శూ
రవరులకై న; మీరెఱుఁగ ♦ రాయది సర్వమెఱుంగునట్టిరె.

కం. తనబలము నెదిరి బలమును

గనుఁగొని యావెనుక మనము ♦ గయ్యంబునకుం

జను టుత్తమంబు గానీ

యనువే యీసాహసంబు ♦ హర్షించెదరే?

చ. అరిబల మేఁగుదెంచెనని ♦ యాయుధముల్ గొని యుద్ధ
భూమికిం

బురపురలాడి పోవుటల! ♦ పుల్లయవేమవరాని కియ్యెడన్

సరిగనుస్మారకంబగుట ♦ స్నాంతములం దలపోయుటొప్పు; మీ

రధుదగు బుద్ధిమంతులరు ♦ హానియెఱుంగకపోరు పోరునన్.

ఆ. వె. తలకుఁ దగనిపనులఁ ♦ దలపెట్టఁగారాదు

వెనుక ముందు లరసి ♦ వీలు దెలిసి

క్రిందుమీఁదుచూచి ♦ కీడెంచి మేలెంచి

ప్రకృతమేది యదియె ♦ వలయుఁజూవె.

తే. గీ. యుద్ధ మొనరింపఁ బోయి తా ♦ నోడవలెనె !
 నంధి గావించు కొనుటయుఁ ♦ జాలదొక్కొక్క
 శత్రుచేఁ జచ్చు దురవస్థ ♦ నచ్చుతించు
 కంటె హితముంట లెస్స; సా ♦ ఖ్యంబు మనకు.

ఆ. వె. నిండుజీవనములఁ ♦ బండువుగా మీరు
 భండనమున నేఁడు ♦ బలియొసంగ
 నిచ్చగింపలేక ♦ యిట్లు లంటినిగాని
 సమర మన్న నాకు ♦ జంకు సున్న.

ఉ. మిక్కిలిశూరుఁడగ్బ రు పఁమింపఁగరాని బలాన్వితుండు; మీ
 రక్కట! పోరువార! మొగఁలాయులతో జయమందువార! మీ
 మక్కువతీర్చికొనమయఁ నూయిది! యంతర మెంతయుండె? న
 క్కెక్కడ ? దేవలోకమది ♦ యెక్కడ ? యోపిక నేయుఁ
 డిందరున్.

మ. అనిసేయందగునంచు నొక్కఁడనఁగా ♦ “నల్లల్లబీ” రంచు వె
 న్కను దాళంబులువేసి ఁల్లురదియే ♦ కర్తవ్యమంచెంచి, దా
 నినిఁగావింపఁగ నుత్సహించుటని కా ♦ నేకాదు నిక్కంబుగా
 వినుతింపం దగు కార్యమో ? ఘనమతుల్ ♦ వేమూరు చిం
 తించినన్.

ఆ. వె. అరిటలంబు సూడ ♦ సంభోధి కెక్కుడై
 నేల యీనిఁట్లు ♦ నిలిచి యుండె
 సైన్యమిచట మనకు ♦ సాబాలు లేదందు
 శత్రు నెట్లుగెలువ ♦ సాధ్యపడును ?

ఉ. ఇంతయుఁ జింతచేసి తుద ♦ కీగతిఁ జెప్పితి; రాజనాజ్ఞ క
భ్యంతర మేరుచెప్పఁగల ♦ వారలు ? మాకెదురాడుమానిసిం
గాంతుమె''యంచుతీవిదొల♦కంగినుకంబలుకన్న మాత్యుడున్
శాంతిదొలంగి ధైర్యమును♦సాహసమున్ ఘటియింపనిట్లనెన్

చ. మృదువుగఁజెప్పఁజాలమిక్ష♦మింపునృపాలవశంస! యిట్టియా
పద సమయంబునందు ధృతిఁ♦బారఁగఁ దోలుట రాచపాడిగా
దిది తమకేను జెప్పవలె ♦ నే? మన మెట్టి కుటుంబమందు న
భ్యుదయము నొందినాము! మన ♦ మూనుప్రయత్న మదేమి
భూవరా!

తే. గీ. మంత్రి నేనయ్యు నెదిరించి ♦ మాటలాడు
టనుచితంబని సరసుల ♦ కాగ్రహంబు
గలుగునే కాని కష్టను ♦ ఖంబు లెఱిగి
న్యాయముం జెప్ప వారల ♦ కరిది గాదె!

తే. గీ. శాస్త్రజన్యపరిజ్ఞాన ♦ చతుర మతివి
గాన నింత సోదెను వెల్లఁ ♦ గ్రక్కి నావు
శాస్త్ర విజ్ఞానమే మాకుఁ ♦ జాలకునికి
నెఱుఁగ మాజోలు; మీరు డ ♦ మింపుఁ డెఱిగి.

తే. గీ. ఎఱుఁగకున్నను మిమువంటి ♦ యెఱుఁగువారు
పెద్దలున్నారు; వారల ♦ యొద్దఁగూడ
మంత్రినై కొంత కాలంబు ♦ మసలినాఁడ
నకట! వారలు మార్గద ♦ ర్శకులు గారె?

ఆ. వె. ధర్మశాస్త్ర మందు ♦ మర్కంబు లన్నియు
వల్లె వేసినారు ♦ వల్లెనాఁగ
దానిఁ బట్టి మీరు ♦ ధర్మంబు నా నెది
చెప్పినారు నేను ♦ జెప్పలేనె ?

చ. కడకొని క్షత్రధర్మ మెఱుఁ ♦ గంగఁ దలంచెదరేని శత్రులం
గెడవుటా? లేక చచ్చుటయొ ♦ కేవల మాచరణీయమైనదై
పుడమి నెసంగు; నిందనుక ♦ భూపతి వంశజు లట్టిమార్గముం
బడి చరియించిరియ్యదియె ♦ వన్నెయు వాసియుఁగల్గువారికొ

ఆ. వె. శత్రునిట్టిఁ డంచు ♦ జంకొక్కఁ డుదయింప
సంధి నేయు పొంటుఁ ♦ జనునె కడఁగ ?
పగర గెలువ మీకు ♦ భయ మెంతగాఁ దోఁచె
మీదు ధైర్యమహిమ ♦ మెచ్చవలదె ?

మ. జనసామాన్యమునందునిష్ఠమెదియో ♦ చర్చించియామీఁదదా
నినిఁ గావింపఁగఁ బూనుకోవలెనుగా ♦ నీ పెత్తనంబుండి నం
త నిజేచ్ఛన్విహరింపనొప్పుదురె?చింతిం జేయఁగావచ్చునో
జననాథా! ప్రజలే స్వతంత్రులుగదా ♦ సందర్భ మిట్లున్నచో

తే. గీ. పేరునకుఁగాక మనమిష్ట ♦ పెత్తనమున
మనలు టొకభంగి కొంత వ్ర ♦ మాదమయ్య !
వీరుగాకున్న మనకున్న ♦ భూరియశము
పొసఁగఁ జేయంగఁ గారణ ♦ భూతులెవరు ?

ఆ. వె. సంధిమాట నాక ♦ సమరంబె గోరుచుఁ

బలుకుచున్న వారు ♦ వారు వారు

సంధి విషయమెత్త ♦ సందేహ మొందరే

యిట్టి పందతనము ♦ లెందుకయ్య ?

ఆ. వె. మాటవరుసకేము ♦ మనవిచేయుదుమంతె !

యనుమతింతురనెడి ♦ యాశఁగాదు

మీరు రాకయున్న ♦ మించిపోయిన దేమి

వీర శత్రుఁ దాఁక ♦ లేకపోము.

ఉ. మాకెదురాడఁగాఁగలుగు ♦ మానిసియెవ్వడటంచుమీరిటుల్

వాకొను తెంతయేని పొర ♦ పాటునుమీ నృపతీంద్ర నేఁడు! నా

దాఁకను బోవనేల ? సర ♦ దారులకే సరదా లుడింగి చీ

కాకు ఘటించె; నే నసలు ♦ గాంచెడివాడనె మంచిచెడ్డలన్?

ఉ. పెక్కురమాటయొక్కటిగఁ ♦ బృథ్విజెలంగునుగాక? నేఁడు మీ

మక్కువతీర్పు తెంతయభి ♦ మానముచచ్చిన కార్యమయ్యమీ

కొక్కరి కిష్టమైనదని ♦ “ఊఁ” యని సంధికి నిచ్చగించినం

దక్కిన వారికోరికను ♦ ధ్వంసము చేయుటగాదె భూవరా ?

కం. అని మంత్రి నచించినఁ బతి

వినియును దనవెనుకపాట ♦ విడువం డయ్యెన్

దనకన్న వారి తక్కువ

కనఁబడదాసభ మఱింత ♦ గగ్గోలయ్యెన్.

మ. పదివందల్ రసభాత్ర వీరు లిచటన్ ♦ వస్తానులై బాహుదు
 ర్గదులై నిల్చిరి; గొప్ప సైన్యమునదా ♦ మద్దస్తుగా మంత్రియుం
 “బదయుద్ధాని” కటన్నరీతిఁ బొలిచెన్ ♦ భావించిభూపాలుఁడే
 “యిదమిశ్థం” బనితేల్చుఁగా వలయునం” ♦ చెవ్వండ్ల వా
 క్రుచ్చినన్.

తే. గీ. అంశరాజను “నానిశ్చ ♦ యంబు వినుఁడు
 చెప్పుచున్నాఁడ మీకు న ♦ చ్చినదియేని
 చేయుఁడారీతి లేకున్నఁ ♦ జిత్తగించి
 యిచ్చనచ్చిన భంగిఁ గా ♦ వించు కొనుఁడు.”

తే. గీ. రాజనీతి మీకెఱుఁగంగ ♦ రానిదానా !
 యెట్లసమయంబులం దెట్లు ♦ లెఱిగి మెలఁగ
 వలయునో మీకు నేజెప్ప ♦ వలయునొక్కొక్క !
 మీరు మీయంతవారు మీ ♦ కేరు సాటి!

తే. గీ. సంధిమా టెత్తుటం గాదె ♦ శత్రుఁ డైతి
 శత్రుభావంబు మనకేల ♦ జాగొనర్ప
 కేఁగుఁడిప్పుడ యుద్ధాని ♦ కెగిరి పడుచు
 నేనుమాత్రము నాకోట ♦ నే వసింతు.

తే. గీ. మంత్రికేను రాకుంట న ♦ మ్మతమె; శత్రు
 వీర యుద్ధానదాకంగ ♦ లేక పోఁడు
 పెత్తనము మీది; మీకు మ ♦ ద్దత్తతండు
 నామమాత్రంబ నే నర ♦ నాథుఁ డైతి.

ఉ. వట్టి వివేకహీనుడగఁ ♦ బందగ నీరయ మాచరించి, యి
వ్పట్టున మీర లేకమయి ♦ పల్కిన పల్కులలో యథార్థ మిం
కెట్టులు లేదటంచు గజా ♦ విప్పుడు సేయఁగలాడె, ధీవరుల్
మట్టడి సేయవేగముగఁ ♦ బొండి, భయస్థుడనేను రానికన్.

మ. అని మేవాడనృపాలకుండన నమా ♦ త్వశ్రేణి వేటొక్కది
క్కున గోవ్యంబుగ ముచ్చటించుకొని తి ♦ ణ్ముం బెఱ్ఱు
లేకుండ వెం
టన పేరోలగమందుఁ బల్కిరి; ప్రతిష్ఠన్నిల్బఁగామీకుఁదోఁ
చినచో మాతుది నిశ్చయంబు వినమా! ♦ శ్రేయంబు
కాంక్షింపుమా!

ఆ. వె. కోటఁజేరి మీగు ♦ కూర్చుండువారును
మేము యుద్ధభూమి ♦ మెలఁగు వార
మొక్కొ ? యిట్టిమాట ♦ యొప్పనిదేనాఁడు
మేల్కొనంగఁ దగును ♦ మీరు మేము.

ఉ. అంతిపురంబుగాదు; సమ ♦ రాసనియియ్యది; సంతికోనమై
మంతసముల్ త్యజించియభిమానముమీఱరణంబు సేయమీ
వంతుగదయ్య! తాత్రమని ♦ వార్యము; శూరతకున్విరుద్ధమాఁ;
జంతకుఁ దాపులేదచటఁ ♦ జెచ్చెరయుద్ధమె చేయఁగావలెన్.

మ. తమరంగీకృతిఁ జేసినన్ సరియె; ♦ లేదాతాత్రసంరక్షణ
ర్థము సర్దారులు వెన్నఁదీయ రసమ ♦ ర్థత్వంబు సిద్ధంబుగన్
భ్రమమీకెందుకు! శత్రువర్గములెవ ♦ హ్వనాఁగ బీభత్సతన్
సమరంబుం బొసరింతు; ముందుమిము రా ♦ జ్య భష్టులం
జేయుదుర్.

అ. వె. రణము సేయఁదలఁతొ ♦ రాజ్యంబు వీడఁగాఁ
దలఁతొ వేసిగంబు ♦ నలుకు మయ్య
యిన్ని మాటలేల ? ♦ యిప్పటికే మాకు
విసువుపుట్టె మనసు ♦ విడిగిపోయె.

చం. అనికఠినంబుగాఁ బలికినంతన తేనికి ముందు నూయియున్
వెనుకనుగోయితిఁ దల ♦ పింపనుహభయ కంపితాంగుడై
కనుగవమూసి “భూపతిగఁ ♦ గర్జముకాలి జనించుకంటెగా
ననమునన్మక్షమకాటకడు ♦ నాణెనుటంచుఁ దలంచివెండియున్.

మ. సమరంబిచ్చ వహించుటేవెరవు; నూ ♦ సర్దారులెట్లెనియు
ద్ధము గావించురు; నేనువెళ్ళవలె; లేదా! యర్థచంద్రప్రయో
గము గావించురుగాని వీడ; రిపుడే ♦ కావించురన్నంత కా
ర్యము; నుక్షత్రయుడయ్యునీతిఁగొననా ♦ ప్రారబ్ధకర్మంబాకో?

కం. అని యొక నిశ్చయమునకుం
జనుదెంచి మనంబునందు ♦ సంకోచంబుం
గినుకయుఁ బెఁగొన సభ్యులఁ
గనుఁగొని వచియిం చెఁగొంత ♦ కాపటికమునన్.

శా. ఏదో వేడితిఁ “గామకూడ”దనమీ యిష్టంబె కానిందు; నేఁ
గాదంచున్ వచియింపఁ గాఁగలవనిన్ ♦ గంధర్వులే తీర్పరా
దా? దుర్మాగులు! మీరు దుర్జయులు నూ! ♦ తాఁ బట్టు
కుందేటికిన్

బాదంబుల్త్రయము ముగైగ్గవనితీఁ ప్రంబాప్స వాక్రుచ్చుచున్.

ఉ. “తప్పనుయ్యద్ధ” మన్ననర ♦ దారులదారుల కడ్డ మాతఁడుం
జెప్పుట ప్రాణహానియని ♦ చేయునదేదియులేక భీతియున్
దెవ్వరమైనఁగాని ప్రక ♦ టించెననిన్ మొగలాయి వారిపై
ముప్పె దలంచుకొంచు భయ ♦ ముంగొను రాజు జయింప
నేర్చునే!

తే. గీ. ఓరి వాదోపవాదాల ♦ విసిగి విసిగి
పశ్చిమాంబుధిలో బ్రుంగె ♦ భానుఁడంత
రేపుగా శత్రువుల తోప ♦ రేపు సమయ
మంచు నెవరియిండ్లకు వార ♦ లరిగిరపుడు.

చ. “ఉదయముదాఁక నేనువ్రతఁముండి భవానినిఁగొల్చిమీఁదవ
చ్చెద”ననిరాణియున్నదయఁసింహునకుంగబురంప నాతఁడ
య్యదనున రాజమందిరము ♦ నందు మహావిరహాంబురాళి నీ
దదిగులువొందుచుంగడిపె♦దారఁగనుంగొనుభాగ్యమబ్బవిన్.

శ్రీ రస్తు

వీ రా బాయి

— : తృతీయా శ్వాసము : —

చ. విరహముల నెత్తికెక్కి పురి ♦ విచ్చి నటించెడి వెట్టిబాపి దు
స్తర తిమిరాళిపై కుటికి ♦ సంగరశూరుఁ డితండునాఁగ వే
కరములఁజావమోది యొకఁగంతున గంతుకవచ్చిసూర్యుఁడు
న్నరుతరపూర్వభూధరమఁహోన్నతపంక్తివసించెనయ్యెడన్

ఆ. వె. మీక జయముగలుగు ♦ వీర శత్రునిదాఁకుఁ
డనికి నేఁగుడనుచు ♦ నపుడు రాణి
ఉదయసింహుఁ బంపె ♦ నుద్రదేకముంగొల్పి
విధివిధాన మెట్లు ♦ వెలయునొక్కొక్క !

ఉ. సాహస మేజలంబుననొ ♦ సంగమముంబొనరించి యుద్ధస
న్నాహమొనర్పఁబోక నరఁనాథుఁడు తాననిసేయ నాక్షణం
బూహయొనర్చెఁబాపమెటుఁలుండెనొయాతనిచిత్తవృత్తిఁసం
దేహముగొందలింపఁ జనుఁదెంచినవాఁడు జయించుటెట్లులో!

చ. కలువగునేటితోఁబ్రయముఁఖంబిఁకఁదీరె ఋణానుబంధ మీ
యరులకుఁజిక్కవారుహతఁమా ర్చెదరో! చెఱసాలనుంతురో
శరణమెవండు నాకనుచు ♦ స్వాంతమునం దలపోయుఁగాని ధీ
వరుడయిశత్రునాజిఁగెడఁపందలపోయఁడుపాయమేదియున్.

సీ. ఖడ్గంబువూని దు ♦ ర్గము దాటనేకాని
 పై కెత్తఁ దొందర ♦ పడుటలేదు
 సమరావనీమధ్యఁ ♦ జరణముంచెనుగాని
 యెందుండెనో తన ♦ కెఱుకలేదు
 అందుంట హానియా ♦ సంచెంచెనేకాని
 యింకొక్కస్థలమేఁగ ♦ నిచ్చలేదు
 యుద్ధంబుగావింప ♦ నూహించెనేకాని
 శత్రుపై ముందుకు ♦ సాగలేదు

తే. గీ. నృపతి కీలాటి దురఃస్థ ♦ నెక్కొనంగఁ
 దక్కు తనవారి హృదయముల్ ♦ తల్లడిల్ల
 మోములందున వై వర్ణ్య ♦ ము ఘటియింప
 శూరవరు లప్పు డుత్సాహ ♦ శూన్యలై రి.

ఉ. క్రన్న నశత్రులందువిము ♦ ఖత్వముదోపఁదురుష్కులుబ్బి,యా
 పన్న వివేకహీనుల న ♦ పార నిరస్త సమస్త ధైర్యసం
 పన్న నృపాలబాలక క ♦ పాలములం దెగవేసిరయ్యె! ముం
 దున్న ముసుళ్లనండుగకు ♦ నోగిత మియ్యది కాకపోవునే?

ఆ. వె. శత్రులందు సమర ♦ సంతోష ముదయించు
 సమయమున గెలువ న ♦ సాధ్యమేమొ!
 యొకరిమొగము లొక్క ♦ రుత్సాహ శూన్యలై
 చూచునపుడు జయము ♦ చోద్యమగునె?

ఉ. “ అత్యనుకూలమైన సను ♦ యంబిది; దీనిని వ్యర్థపుచ్చుదా
 ర్గత్వము మాక దేటి” కని ♦ లావుదలిర్పఁగ నగ్బరున్నిజా
 మాత్యులతోడవచ్చి.గరి ♦ మంబునఁ జట్టునజట్టుముట్టె; నౌ
 చిత్త్యమెఱుంగమి న్నదయ ♦ సింహుఁడుచిక్కెఁ దురుమ్మ
 లుబ్బఁగన్.

ఉ. నాలుగుదిక్కులందు సర ♦ నాథుఁడు చిక్కినవార్త యల్లక
 ల్లోలముగాఁగఁ బ్రాకుటయు శ్ర రోజుచుశూరవరేణ్యులంత గు
 ఱ్టాలనగ్రమ్మఁంచి రణ ♦ రంగము నందున నిల్వకుండఁగాఁ
 గాలుకొలంది పాటేరి చె ♦ కాపికిభీతిఁ బురోన్ముఖంబుగాన్.

ఆ. వె. రాజుపట్టాపడుట ♦ రణశూరు లందఱు
 తిరిగివచ్చుటయును ♦ దెలిసి, మివుల
 హేయపడెడివారు ♦ నిస్సీ యనెడివారు
 బాష్పధార విడుచు ♦ వారునైరి.

ఉ. “ రాజునుదుష్టశత్రుల క ♦ రాలకుఁబౌరుష హీనవృత్తిఁదా
 మాజి బహూకరించి రఁట ♦ యందము చూడు మొగాల
 యందు; బల్

తేజముగీజముం దెలివి ♦ తేటలుఁ దెల్లమునేసినారు, చీ !
 చీ!జగ”మంచు స్త్రీలు నిర ♦ సింపఁదొడంగిరి రాజపుత్రులన్.

సీ. రణరంగమం దోడి ♦ ప్రాణనాథుడు వచ్చె
 ననివిని తావులే ♦ దనియె నొకతె
 యోడివచ్చిన వుత్తు ♦ జూడఁగూడ దటంచు
 గన్నతల్లియె దృష్టి ♦ గ్రమ్మరించె
 వెన్నఁజూపినవాడు ♦ కన్నతండ్రేయంచు
 మూసివేసెను దల్పు ♦ బుడుతఁ డొకఁడు
 శత్రుఁజంపకవచ్చె ♦ జచ్చుపెద్దమ్మంచు
 గండ్లుమూసెను మూడు ♦ కాశ్యముసలి

తే. గీ. క్షాత్రము నిల్పలేకున్న ♦ జావరాదె
 రాజపుత్రుల మన పేరు ♦ దేజమెసఁగ
 వనుధ ధరియింప నంత దా ♦ క్షాగ్యమేల
 వచ్చెనంచు నాబాల గో ♦ పాల మొక్క
 రీతిగాఁ బల్కిరెంతయు ♦ రోతగాగ.

శా. తేజంబున్దిగద్రావిక్షాత్రమును వ్య ♦ ర్ద్ధీభూతముంజేసి, య
 య్యాజంబాటినధూర్తులన్విగత డై ♦ ర్యస్ఫూర్తిసంవర్తులన్
 రాజద్రోహులఁజూడ రాణియగువీ ♦ రాబాయికాంక్షించి, తా
 రాజవైవడివీడె నంతిపురి శౌ ♦ ర్యాటోప మేపారఁగన్.

మ. “పరుగెత్తుండని” కంచు నొక్కరుఁడు; “లా ♦ భంబేమిలే”
 దంచు నొ
 క్కరుఁడున్; “సంధిపొనర్చుకొం”డనిచు తొ ♦ క్కందున్ ”
 “విజృంభించుచో

‘ఫరవా’లే”దనివేటాకండు; “భుజగ • ర్వంబిక శేషించుచో
సరదాతప్పక తీరిపోవునని ద • స్తావేజుగాఁ జెప్పిదం
చొరుఁడొక్కండునుదోఁచినట్టులనియే • దోసంధిగావింపఁగన్.

తే. గీ. మంత్రులందఱు కొలువుండి • మంతనములు
సలువుచున్నారీ వీరల • తెలివిచాల
వీరినేయమ్మగన్నదో • వీరులంట”
యనుచు వృద్ధ సేవకుఁడొక్కఁ • డనియె వచ్చి.

శా. ఏమీమంత్రులు సంధికంచు మొగలా • యీవారినింగోరుటా?
సామర్థ్యంబునుక్షత్రియాన్వయము • ని • స్సారంబునై పోయెనా?
యామాత్రానికె వీరికింత తెగ నీ • ల్లా? బుద్ధిముందేలకో
సామంతంబుగ గడ్డిమేసినది? యీ • చండాలురన్సైతుచే

కం. చనుమేను వచ్చుచుంటిని
కనుఁగొనియెద తందనాలు • కా విపు డోయీ”
యని ‘యాగతు’తో ననుచును
గనుగవ నిప్పుకలు గురిసి • కాలాహివలెన్.

కం. కరవాల ధార శత్రుల
శిరముల ఖండించు వీర • సింహుఁడు నాఁగం
బురుషాకృతి సఖులంగొని
తురగముపై నెక్కి సభకుఁ • దో తెంచి వడిన్.

శా. వీరావేశముతోఁ బరాక్రమముతో ♦ విస్తార దుఃఖముతో
భారంబైన మనంబుతోఁ గినుకతో ♦ బ్రాతైనరాద్రంబుతో
వీరాబాయితురంగమున్ దిగి యనున్ ♦ వేష్టించియున్నట్టి స
ర్దారుల్ సభ్యులు భీతి న్తబ్బులయిని ♦ ల్వన్ రాతిబొమ్మల్ బలెన్.

ఉ. ఇందరు రాజపుత్రులు ల ♦ హీనబలుల్ సనదారు లుండియుం
బందతనంబు సూపుదురు ♦ బాపురె! మిమ్ములు డేమిసేసినం
జెందునెపాతకంబుఃశమ ♦ చేతులగాజులు దాల్తురింతకుం
గుండఁగ నేమిలాభ మునఁ ♦ గూడదుగాని పరాక్రమంబిదా?

చ. మునుపురణంబులన్ సలుప ♦ మో! జయమందమొ! నాఁటి
రక్త మిం
దనుక భవచ్ఛరీరముల ♦ నాశములం బ్రవహింపదొక్కొ?యే
మనవలెమీమగంటిమి? స ♦ మర్థుల క్షత్రియులందు నెందునన్
వినబడరిట్లెన్నడుఁ బ్ర ♦ వీణులు మీరెటువంటివారొకో?

ఉ. పుట్టుకక్రింద నేనురణ ♦ మున్ విధి “తప్పనిదంచు” వ్రాయఁడే
దిట్టలు! మీరుసాక భువి ♦ దేహముల న్నిలఁబెట్ట నుట్లలో
గట్టిగఁ గట్టి వ్రేలుదురె? ♦ గౌరవహానికి నుత్సహించు మీ
పుట్టుక బుగ్గిగానుబొర ♦ పొచ్చెముతోడి వివేక మేడ్వనే?

శా. ఆహా! యెంత విచిత్రసంఘటన? స్వ ♦ స్నా వస్థకాదే కదా?
యోహా! నాఁగవిపక్షపక్షమునుయు ♦ ద్ధోర్ధ్వస్థలింద్రోయు హే
మా హేమీలగు రాజపుత్రులె నిజా ♦ మ్నాయంబుఁ గో
ల్పోయినా

రా? హాస్యాస్పదమైన సంగతిది కాదా? యెన్ని జన్మాలకున్.

ఉ. చచ్చిరి, వీరస్వర్గము య ♦ శంబిట వీడి యలంకరించి రె
క్కచ్చిగఁదోడియోధులు;బి ♦ కారి ముగంబులుదాల్చివెండి
యన్

వచ్చితి రీరు సిగ్గువిడ ♦ నాడి; రణంబున భీతచిత్తులై
పచ్చన క్షతధర్మమును ♦ బగ్గము పాడొనరింతుఁస్సిరో !.

ఉ. వీరు లనంగవారె పది ♦ వేలకు; జచ్చిన నొక్కసారియే
శూరతఁ బోలచచ్చిరని; ♦ శూన్య పరాక్రమ విక్రమోద్ధతిం
బాటి శరీర రక్షణము; ♦ బాయక మీరొనరించుకొంచు వే
సారులుగూడఁజచ్చదురు ♦ శౌర్యము పట్లనుమీకుసాటియే ?

ఆ. వె. చంపుటొండె లేక ♦ సమయింపఁ బడుటొండె
యన్య మొచ్చు నొక్కొక్క ♦ యసికినేఁగ
బ్రతికి యుండెనేని ♦ బలుసాకుఁ దినియైన
బ్రతుక వచ్చునంచు; ♦ గుతుక మొక్కొక్క !

ఉ. పుట్టరో ! వీరమాణిలకుఁబొల్పు వహించిన మేటిశూరులన్
ముట్టి జయించినారు; తుదిఁ ♦ బువ్వులనమ్మినయట్టి యంగడిం
గల్గెలనమ్మఁ గానలయు ♦ కర్మము గూడెనే? శౌర్యమీగతిం
జెట్టునకెక్కఁ జేయఁగ; మ ♦ నీదులకి య్యెఁజిత్తుడు కుర్గముల్ !

ఉ. డక్కక మిమ్మునందరఁబు ♦ టంబునుబెట్టిసఁగానియిందులో
నొక్కసివ్రేలుచూపి“యిదిఁ ♦ డగ్ధరభూరిగుణుండునాఁగన.

మృక్కిలనంజెలంగెడినె? యయ్యయ్యె! బుద్బుదతుల్యముల్
గదా,

కక్కురి తెల్లుగల్గినది? ♦ కాయముల న్నిలఁ బెట్టుకోనిలన్.

శా. హోరాహోరిపివాదలా! విపులగ♦ర్వోద్భూత వాన్యంబులా!
వీరావేశములా ! బలప్రకటనా ♦ విరూభత ఘోషంబులా!
దూరాలోచనలా! షరాక్రమములా! ♦ దుర్వారశౌర్యంబులా!
ధీరమ్మన్యులు! మీకునాటియిక్కఁబృ♦ధ్విన్ లేరుము న్మాటికిన్

చ. అరుదుగ శూరశేఖరుల ♦ కందఁగరానివి దాల్చినారు మీ
బిరుదులు సంతకేఁగఁబుర ♦ పీఠులఁ జేతుల నూపుకొంచునుం
దిరుగుటకోసరంబ భవ ♦ దీయులకీ బిరుదులి నిచ్చికో
గరువమునం బ్రగల్భములఁ ♦ గల్పన నేయ నొసంగిరో కదా?

ఆ. వె. యుద్ధ రంగమందు ♦ యోధాగ్రగణ్యులు
సంఘమరణ మొంద ♦ స్వర్గమేఁగ
“బ్రతుకు జీవుఁడ” యని ♦ వచ్చినారని గాదె
ధన్యులనుచు మిమ్ము ♦ దలఁప వలయు.

చ. కటకుతురుష్కహస్తములఁ ♦ గాతీయనొందుచుభూపుఁడుండుటీ
రెఱిఁగియు సంధికోసరము ♦ హీనతమంతనముల్ ఘటించనెం
తురుగద! వన్నె కెక్కుతమ ♦ తొంటిపరాక్రమమిట్లుబూదిన
త్తరువును బోసినట్లుసర ♦ దారులు! నేడొసరించుటొప్పునే !

తే. గీ. భటుల తోడఁ బరాక్రమా ♦ రభటులు చెలఁగ
యుద్ధ భూమికి నేఁగిన ♦ వృద్ధ మంత్ర
పాటి మీవెస్క వచ్చిన ♦ నాఁ డట గద
తనకు వెల్లిన యేడు లె ♦ వ్యనికి వెల్లె ?

ఆ. వె. పదవి చూచుకొంచు ♦ బండ్లిగిలించుచు
దమకుసాటి యెవరు ♦ దనర రనియు
గడిఁది మీరు తొల్లి ♦ గరింతురే గాక
ప్రకృతమట్టి దెట్టు ♦ పనికివచ్చు ?

ఉ. ఆపదయందుఁగాక తమ ♦ కాపదవింగలరీనియుం బటా
టోప మదేలయయ్య!టక ♦ టొంకుతనంబిదికాదటయ్య!మీ
కీపదవిన్నొ సంగిన నృ ♦ పేంద్రునిదోసముసుమ్మి, నేడు మా
పైపురి విచ్చె నేమసఁగ ♦ నచ్చువిశేష వివేక పూరితుల్.

మ. కనినంత న్నతిగౌరవంబుగ నమ ♦ స్కారంబులం జేయు వా
రును; వెస్కంజనుదెంచువారుభయమున్ ♦ లోనెంచువారున్ సవ
ర్యను గావించెడివారుఁ “జిత్త” మనిదై ♦ న్యంబేర్పడంబల్కువా
రును గారేసభలోని నేటిప్రముఖుల్ ♦ మోమెత్తరిష్టే లోకో!

ఉ. అక్కటగల్గునష్ట ప్రయ ♦ మాదటఁజూపుచుభక్తియుక్తులన్
మ్రొక్కులమ్రొక్కుచున్ వినయ ♦ మున్నటియించుచునుందు

రంద రా

మక్కువ లెల్ల వేళ లొక ♦ మాదిరిగాఁ బచరించు టొక్కఁడే
నిక్కపు భక్తి నాఁ బరగు ♦ నీచులెఱుంగరుదాని తత్త్వమున్.

ఉ. ఇంతటిరాజశేఖరుడ ♦ వింద్రసమానుడ వంచు గీర్తనం
బెంతయి జేయుచుందు ; నృప ♦ తీంద్రుడు దాహృద
యంబునందు మీ
రింతటిశుంఠలంచు గల ♦ నేని యెఱింగిన వాడుగాడు; మీ
న్వాంతములెట్టివోయివుడు ♦ సాంతముగా దెలియంగనోపడే.

ఉ. తింటకుఁగాక తొల్లి విను ♦ తించుప్రసక్తికిఁ గారణంబు వే
ఱుంట యసంభవం బగుట ♦ యన్ విశదీకృత మయ్యె ;
మిమ్ములం
గంటికిరెప్పవోలె గనె ♦ గల్గెడుతేడు తురుష్క హస్తమం
దుంటయుఁగొల్పుదీరి తమ ♦ రుంటయుఁజక్కగ నున్న దేనుడి.

ఉ. మీసలదువ్వుచు న్మగటి ♦ మింబ్రకటించుచురాజసన్నిధిన్
వేసములెన్నియేనియును ♦ వేయుచునిచ్చకపున్ భృతుల్ పదా
హసమునన్ గ్రహించుతమ ♦ కక్కట! యొక్కరికై నఁగాని వి
శ్వాసమునేడుగల్గినదె? ♦ చచ్చెగదాయభిమానమియ్యెడన్.

ఆ. వె. మీరెఱుంగరొక్కొ ♦ మేవాడ సంస్థాన
మింతదనుక నెట్టు ♦ లెన్నఁ బడెనొ ?
దేవలోకపతియు ♦ దేరి చూడఁగ లేడు
మానధనుల కిదియు ♦ మనికిపట్టు.

ఇ. దీనిప్రతిష్ఠ యిట్టిదని ♦ ధీవరు లింద రెఱింగి నట్టిదే
కాని మఱొందు కాదుగద ♦ కర్మముదాట వశంబుకాదుగా

నీనిపుణత్యమేర్పడఁ గ ♦ నీసము యత్నము నేయుటొప్పదే
పై నిష్ఠపాబ్ధిలేడె భగ ♦ వంతుఁడుమీకుజయంబుగూర్చఁగన్.

ఉ వేషఁడెమి య్గు భూమిపతి ♦ భీతివహించియెకాక సంధికా
నాఁడవుడేమిచెప్పెవరు ♦ న్యాయము! మీరిపుడట్టి సంధియే
పాడిదొఱంగి చేయుదురె ♦ పార్థివపుత్రకులార! యత్త తాఁ
గోడలబుద్ధితో మెలఁగఁ ♦ గోరియునేదియొ తానుజేయుచో.

తే. గీ. ఎంత బాగుండునో మీర ♦ లేర్పడంగ
నాకుబోధింపుఁ డొక్కొంత ♦ న్యాయమైన
సన్మభావంబుతో వచ్చి ♦ నారు మొదట
యఁసరంబున కేకు మే ♦ కయితిరి గద !

మ. కలియో గంజయొ దేవుఁ డిచ్చినది చ ♦ క్కం ద్రావుచు
న్నింటఁ బా
వల నాడించుచు నాడుకొంచుఁ గులుకన్ ♦ భావ్యంబుగా
దంచు నేఁ
బలుకన్నో పెడి దాననా! యెవరి ద్ర ♦ వ్యంబీరుదించున్ననున్
దలతాక్ష్మను బెట్టుకొంటయగుఁగా ♦ దా తందనాలెందుకో?

ఆ. వె. పాటిమీఁద నున్న ♦ పందికొక్కుల రీతి
మెక్కినారు పొట్ట ♦ చెక్కగాఁగఁ
గడిఁది తిన్నఁదానిఁ ♦ గక్కించి మిమ్ములఁ
జెవుల సలిపి పంపఁ ♦ జేత కాదె.

తే. గీ. మీరు నుఖముండ నెంతరు ♦ మీకు నాత్మ
గౌరవంబున కంటె సౌ ♦ ఖ్య ప్రదంబు
శత్రుతో సంధి నేతయె; ♦ చాలు! మీరు
సాయమొనరింప కున్నచో ♦ జచ్చిపోము.

తే. గీ. మార్తరప్పుడె కోట గు ♦ మృంబు చేరి
గుడ్డుచున్నారు తలుపులు ♦ క్రుద్ధుగుచు
మీరు దివినుండి యూడి ప ♦ డ్డారె! ఘనులు!
చేతనావారయిన నింత ♦ చేటుగలదె?

తే. గీ. చేతకాకున్న రసపుత్ర ♦ సింహులార!
చేతకానట్టు లీమీఁదఁ ♦ జెలఁగ వచ్చు!
సమరమే జేయుదాన స్వ ♦ స్థగఁబోయి
మిన్నకిల్లుండరయ్య మీ ♦ పున్నె మాయె.

ఉ. తాత్రముపూరుషాగ్రణుల ♦ సన్నిధిఁజచ్చినఁజచ్చుఁగాక;లో
కత్రయమున్ జయింప సమ ♦ కట్టిన వారలుగాన; నంతనే
ధాత్రినశింప లేదనుచుఁ ♦ దక్కకనేడె యెఱుంగకుండునే
శత్రువు! క్షత్రియాంగనలు ♦ చచ్చిరె! శూరతగొడ్డువోయెనే?

మ. అని వీరోచితవాక్యముల్ నొడివి శౌ ♦ ర్యస్ఫూర్తినశ్వంబుపై
జనియెన్; ఖడ్గములన్ ధరించినఖులున్ ♦ సంరంభచేతస్కలై
వెనువెంటం దురగమ్ములెక్కి కడు గం ♦ భీర ప్రభావోన్నతిన్
రణరంగంబున కేగిరయ్యెడల వీ ♦ రాబాయికిన్ బాసటై.

శ్రీ రస్తు

వీరాబాయి

చతుర్థాశ్వాసము

ఆ. వె. రాణి పలుకులందు ♦ రాద్రంబుమహార్తీ భ
వించి యుంట మంత్రి ♦ భీతుఁ డగుచు
క్షణముసేపు గదై ♦ స్వబుడై యల్లుడి
తెప్పిల్లి పిదపఁ ♦ దెలియఁ బలికె.

చ. బ్రతికియయుండఁగా మనల ♦ రాణియుఁ గరకతోరవాక్య పం
తతియను నగ్నిహోతమున ♦ దగ్ధముచేసిన దేమిసెప్ప! జీ
వితము లింకేల? యుద్ధస్థిధి ♦ వీతల మేఁగుద; మిష్టాచింతలన్
గతజల సేతుబంధనము; ♦ గాపునరండి? రణంబు సేయఁగన్.

ఆ. వె. ఆర్తి మనకు నిపుడు ♦ కర్తవ్యమేమంచుఁ
బురుషులెల్లఁ జింత ♦ బ్రుంగియుండ
శౌర్యమహిమ స్త్రీలు ♦ నమరావనికిఁ బోరె
మార్తురెల్ల రురక ♦ మనల నవ్వ!

ఉ. మాటలవల్ల రాణి యవ ♦ మాన్యులఁజేసి వధించె నందఱన్
బోటుమగంటిమిన్వరవుఁ ♦ బొంపిరివోవ నరాతివర్గముం
గాటికిఁ బంపియేబ్రతికి ♦ క్రమ్మరవత్తము; లేవఁగావలెన్
తోట శిరంబుఁగ్రుక్కితిమి ♦ రోకలిపోటున కేల భీతిలన్.

ఉ. “పాటి శరీర రక్షణముఁ ♦ బాయకచేసితి”రన్న నోటనే
వీరవరాగ్రగణ్యులని ♦ వీరవధూమణి సంస్తుతింప గం
భీరతురుష్కవాహినిని ♦ వీరవిహారము సల్పినేడు మీ
పేరు జగత్ప్రసిద్ధముగఁ ♦ బెంపునఁ జేసికొనలగఁ బోలదే ?

కం. అవనీంద్రు లెట్టిరైనను
భవదీయులు గారె! శక్తి ♦ వంచనలేకే
పవరంబుల విజయంబులు
వివిధంబులు గూర్చినారు ♦ విశ్వాస మిఁకన్.

మ. కలదోలేదో పరాత్పరుండెఱిగెడిం ♦ గానిండు; భూపుండు ని
చ్చలుఁదానిచ్చెడియేత్యణంబొపణమో♦సాపాటుగావించువా
రలమేలాగు ఋణానుబద్ధులమె! యే ♦ లా దిక్కులిట్లూరకే
తిలకింపన్; జయమయ్యెడున్ ; ఋణవిము ♦ క్తిం బొందుఁ
డో ధీవరుల్.

కం. అని మంత్రి వచించిన నె
మ్మనమున రౌద్రంబు వుట్టి ♦ మఱిలెండంచున్
పెనుపెంట రాజపుత్రులు
గొనకొని కడు పెద్దజాతి ♦ గుఱ్ఱాలపయిన్.

ఆ. వె. రాణిదరికిఁ బోయి ♦ రణరంగమం దామె
పాదయుగ్మమంట ♦ భక్తిదనర
శిరములన్ని మోసి ♦ సెమియింపు మనివేడి
పలికిరంత దీన ♦ భావమలర.

కం. కోపింపకమ్మ ! వశా

తాపమ్మును నొందినాము ♦ తప్పిదమునకున్

మీ పదదానులము సుమా

మాపై నెనరూనుమా ! న ♦ మస్కృతు లివిగో !

శా. తల్లీనేడు కృతజ్ఞతం దలఁగి నిం ♦ ద్యంబైన ద్రోహంబు ని

ల్వెల్లందాల్చినవారమంచుఁ దలఁతే? ♦ వివ్వచ్చు లేతెంచెనాఁ

గల్గోలంబొసరింతు మీరిపుల; ని ♦ క్కంబింత చూడంగదే!

యుల్లంబందునసంతసింపఁగదే! యో♦హోనాఁగమెచ్చంగదే!

ఉ. కర్ణకఠోర వాక్యతతి ♦ కాదె ప్రబోధముమాకు; నేడు సం

పూర్ణపరాక్రమంబున క ♦ పూర్వపుఁదేజ మొకండుమాకిటన్

వర్ణనకున్నసాధ్యమగు ♦ ఘక్కి జనింపఁగఁ జేసెనో మహా

దీర్ఘపరాక్రమోజ్జ్వల స ♦ తీ తిలకంబ! వలంతి వెంతయున్.

శా. చిచ్చుంజొచ్చుటకాజ్ఞనిచ్చెదవొయ♦క్షీణాంబుధింద్రచ్చగా

నిచ్చుంబుచ్చెదో!వచ్చినారమిదె త ♦ ల్లీ! వేగ వాక్రుచ్చుమా!

పొచ్చెం బచ్చుపడంగనీము విజయం ♦ బుందెచ్చి శశ్వత్ప్రతి

ష్ఠోచ్చైశ్రీనెగడంగఁ జేయుదుము ధీ ♦ రోదారతా ప్తి న్నతి!

మ. అనవారింగృహజూచి రాణియను వ ♦ హ్వ!లెండి!నేమెచ్చినా

ననవద్యంబగుశక్తిఁజూపియని సే ♦ యన్ రండి మీరింక; మీ

కెనయాశూరవరేణ్యు లింతవలకే ♦ రీ? మీకు శౌర్యంబిటుల్

జనియింపన్వచియింతునట్టులు నిరు♦త్సాహంబుమానందపున్

చ. అన ద్విగుణీ కృతంబయిన ♦ హర్షమునన్ రసపుత్రపీరు లం
గనదిగద్రావి శత్రువుల ♦ గ్రక్కునముట్టి జయాభిలాషులై
తనువులఁదీపిఁదక్కిప్రమ ♦ దంబునఁబ్రాణములిచ్చిప్రాణముల్
గొనుచును దాండవించిరి ర ♦ గుక్కురు శాద్రము పెంపు
సాంపునన్.

మ. రణరంగంబున విక్రమస్ఫురణ వీ ♦ రాబాయి ఖడ్గంబునన్
గణనాతీతులశత్రుయోధుల ననం ♦ ఖ్యాతంబునాపైన్యమున్
క్షణకాలంబున ఖండఖండములుగా ♦ ఖండించి గర్జించె భీ
షణ ఘోషార్భటి; నక్బరొక్కవడి నా ♦ శ్చర్యంబునన్త్రాన్పడన్.

ఉ. తొల్లిబృహన్నలాకృతిని ♦ దోర్బలతం గురురాజ పైన్యమం
దెల్లెడఁగ్రీడిదోచి రచి ♦ యించినవీరవిహార మియ్యెడం
బెల్లునఁబోర రాణి మఱ ♦ పించినదోయనఁ బూరుషాకృతిం
దల్లడ మొందఁజేసె ధృతి ♦ దక్కి తురుష్కులు తెల్లబోవఁగన్.

తే. గీ. జయము తనదౌట మొగలాయి ♦ చక్రవర్తి
యుద్ధసన్నద్ధుడై యప్పు ♦ దుండఁడయ్యె
రాజపుత్రులు నూత్న శౌ ♦ ర్యంబుతోడ
నొక్కసారి విజృంభించి ♦ రక్కజముగ.

చ. భలిభలినాఁగతీవ్రతర ♦ భండనమందున రాజపుత్ర వీ
రులు కలగుండునేయుచుఁ దు ♦ రుష్కభటావళిమన్తకంబుల
న్నిలఁ బడవేసి బాహుబల ♦ మేర్పడ వీరవిహార మిచ్చ వి
చ్చలవిడి మచ్చరంబెసఁగ ♦ సల్పఁదొడంగి రనల్పశక్తిమై.

ఉ. చచ్చినవారు చావ నిఁకఁ ♦ జాకచకిం బ్రకటింపలేక వె
న్నిచ్చుచుఁ దక్కువార లటునిట్టునుజూడక పాటిపోవ 'దు
ష్టుచ్చి'యటంచుదప్పుగఁదు♦రుష్కులనించుక సాగనంపిమున్
వచ్చిన మచ్చ వెండియుఁ గృ ♦ ప న్బహుమానము చేసి
యార్పుచున్.

చ. రణమున నూత్న శౌర్యము చె ♦ లామణిచేసిన్యపాలపుత్రకా
గ్రణులు పరాక్రమించి తొలి ♦ గల్లుబుఁగాంబును జక్రవృద్ధిచే
గణిత మొనర్చి యిట్లు జమ ♦ కట్టిరి రాణియు వారిచారి ధీ
గుణపటుబాహుశక్తికను ♦ కూలముగాఁగబహూకరింపఁగన్.

ఉ. ఆతరువాత నక్కరుఁ బ్ర ♦ యాన వజీరుల హెచ్చరించి ని
ర్భీతినెదుర్కొనం బనిచి ♦ వేఁగ గుడారములోనకేఁగి శౌ
ర్యాతిశయంబుతోడ సమ ♦ రావని వీరవిహారమూను వి
ఖ్యాతన్యపాలవంశ తిల ♦ కంబగు వీరవధూటిఁగాంచుచున్.

తే గీ. తనకు జయచూట న్వప్న వా ♦ ర్తగఁ దలంచెఁ
గదలి మృత్యుదేవత నాఁగఁ ♦ గాంత యొక తె
శౌర్యవిస్ఫూర్తి విహరించు ♦ సరణి మివుల
భీతి యాతని యెడఁద ను ♦ ఋత లూప.

ఉ. నాలుగురోజు లాగతి ర ♦ ణంబు జయూపజయంబు లేరికిం
దేలకసాగెఁగాక! చను ♦ దెంచిన సైన్యములందురెంట సా
బాలు నశించిపోయెఁ; దమ ♦ పక్షముడస్సి వితాకుఁజెందెనం
చోలి తున్ ననాయకులె ♦ యుద్ధముసేయఁగలేక భీతిమై.

ఉ. అత్తజినోశినారమని ♦ యందటకుం దెలియంగ బావుటా
నెత్తిరి; రాజపుత్రులు ఘు ♦ టించినభూజియూమృతంబు ను
స్మత్తతగ్రోలి కీర్తితి క ♦ మర్త్యతగాల్పిరి; కత్తివాటినక
నెత్తురులేక యుద్ధ ధర ♦ ణిం దిగద్రావి తురుష్కు లేగఁగాన్.

మ. తలలన్ వాంచి పరాజయం బి ♦ వుడు సర్దారుల్ నివేదింపఁగాఁ
గలఁతం బొందియు నింతలోన ధృతి యొ ♦ క్కం డింతలోఁ
దోఁపఁగా

నెలనవ్వాననమందుఁగుల్కు మొగలా ♦ యీతేఁడు వేవచ్చిని
ర్మలచిత్తంబున నమ్రవాక్యముల వీ ♦ రాబాయితోనిట్లనున్.

తే. గీ. అబలశబ్దంబు నేటితో ♦ పృథ్విపతిచి
సబలలింతులటంచు వి ♦ స్పష్టమట్లు
సలిపినావమ్మ నీకింక ♦ సాటియెవరు ?
పేరుసార్థకమయ్యె నో ♦ వీరవనిత !

ఉ. ఇందరు శూరవర్యు లొన ♦ రింపఁగ లేనటువంటికార్యముం
దందరలేక సల్పుటకు ♦ ధైర్యపునంపద నీకుఁగాక యెం
దుందలపోయుటొప్పెడిని? ♦ దుస్తరమైనతురుష్కువాహినిన్
గందరగోళమీవిధము ♦ గాఁబొనరించుటయున్ నుసాధ్యమా?

చ. కొలనుననంబుజాళిఁ గల ♦ గుండుపొనర్చు గజంబుచాప్పునం
జెలఁగిచలఁబుమీఱునొక ♦ చేడియనయ్యును శత్రువాహినిం
గలఁచితి; వయ్యెడంబ్రళయ ♦ కాలునకుంబ్రతిరూపునీది; మై
పులకితమయ్యె నిష్టు గత ♦ మున్ స్మరియించిన నోవధూమణీ!

ఆ. వె. పుట్టి బుద్ధి యెఱిగి ♦ పోటు మగంటిమిఁ
 బోరి నట్టి వీర ♦ శూరవరుల
 నెన్ని వేల మంది ♦ నేఁ జూడ కున్నాఁడ
 నిట్టి నిన్నుఁ బోలఁ ♦ డెవఁడుఁ గూడ.

ఉ. వ్రేటునకొక్క వీరుని ది ♦ వింగనఁ బంపితి విట్టి లావు నీ
 పాటవ మీనిదాన మిటు ♦ వంటి పరాక్రమ మింతశౌర్య మీ
 లాటి వివేక మిట్టి సమ ♦ రంబు ఘటింపఁగ నోపునట్టిఁడే
 పోటు మగండునుం గలఁడె? ♦ బోటులదాఁకను బోవ నేటికో!

ఉ. మున్నెటువంటి ధైర్యమునఁ ♦ బోరి రణావని స్త్రీలు మంచి పే
 రెన్నిక కెక్కినారనుచు ♦ నెంతయు గొప్పగ వింటినైన మున్
 విన్నటువంటి దానికిని ♦ నేనిటఁ గన్నటువంటి దానికిన్
 సున్న గదమ్మ పోల్కె యిటఁ ♦ జూడ శతాంశము మున్ను
 విన్నదా.

తే. గీ. మీ పురాణము లందు న ♦ మ్మిక గలాఁడఁ
 జాల చదివించి నే కొంత ♦ జ్ఞాన మందుఁ
 గలిగియే యుంటి; నాతోంటి ♦ కాలమంత
 కాసలందుంట విద్యయుఁ ♦ గలుగ కున్న.

చ. మునులు పురాణజాలముల ♦ “బోలెడు” వన్నెలు చిన్న
 వనితల ధైర్యసంపదను ♦ వర్ణనచేసిరి; నీదుకాలి గో
 రునకెనయానె కై క! యసు రుందెగటార్చినసత్యభామ తా
 లేర్పడన్

ననుపమ వీరకాంతయగు ♦ నా? నినుజెప్పిననోట సన్యః దా
నెనకఁగబమ్మకేనియును ♦ నెన్నిసహస్రములుండు గుండియల్.

ఉ. మానిని ! మీకుమాకుఁ బర ♦ మాత్ముఁడు చుట్టటికంబు
మున్నె సం

ధానితముం బొనర్చె; నొక ♦ నాఁటికిఁ బొమ్మనినంతఁ బోవద
న్యూనముదావహంబటుల ♦ నుండఁగసంధియుఁజేసికొంద, మీ
పైని హితంబుతోనుభయ ♦ పక్షమువారుమెలంగుటొప్పెడిన్.

ఉ. ఇందరిముందునిన్నునుతి ♦ యింఁచుటకన్నదికాదుగాని, మీ
హైందవ వీరకాంతలకు ♦ సమ్మరొ నీవొక మేలుబంతివై
యుందువుగాక! నీప్రతిభ ♦ యున్భువి నారవితారకంబుఁబెం
పొందునుగాక! నీకుశివుఁ ♦ డోజరచించుఁ జిరాయురున్నతుల్.

ఉ. అమ్మరొ! నీపరాక్రమమ ♦ హంకృతి నేనెఱుఁగంగలేక యు
ద్ధమ్మునకేఁగుదెంచి ఫలి ♦ తమ్మునుబొందితి; నేఁడుపూర్తిగా
“ హుమ్ముసు ” నాశమయ్యె; దయ ♦ యుంచి తుమింపఁ
గదమ్మ నాదు నే

రమ్మున కెన్నఁడింక సమ ♦ రంబునకుం దెగియింప నిట్టిచోన్.

కం. అని దైన్య మేర్పడంగను
మనమునఁ గలయంత వట్టు ♦ మత్సరముదుగన్
వినిపించునగ్బరుంగని
కనికర ముట్టిపడ వీర ♦ కాంతయుఁ బలుకున్.

ఉ. ఇ త్త తిమామనంబున నొ ♦ కించుక కోపముగానిలేదు దం
డెత్తితివంచు; దృష్టి వహి ♦ యింపని బాపడుగాని, రాజ్యమున్
బొత్తిగ వృద్ధి నేయకయె ♦ భూపుడుశృష్టి వహించిగాని రే
కెత్తరటంచుఁ బ్రాజ్ఞు లను ♦ తెంతయు జ్ఞానములేక కాదుగా.

ఉ. పండినఁగూర్కురాక యరి ♦ వర్గముతల్లడ మొందు; నెల్లెడన్
“ గండరగండఁడక్క ” రని ♦ గౌరవమేర్పడ శూరవర్యు లు
ద్దండత నుగ్గడింతురు; వి ♦ దగ్గుడవేయని నేనుఁగూడ నా
నిండుమనంబుతోఁదలఁతు; ♦ నిక్క-మునమ్మిననమ్మకుండినన్.

ఉ. అన్యమతంబుకన్నఁ దన ♦ దైన మతంబునయందు సర్వ సా
మాన్యముగా నొకింత యభి ♦ మానము హెచ్చగు టాప్పు
నేమొ ! దా

ర్జన్యముచేసి యన్యుల క ♦ సహ్యముగొల్పు టదేమిగొప్పసా
జన్యము! తండ్రి! యీతురక ♦ జాతిని నీవెటా తప్పి పుట్టవే!

చ. మతములు సర్వమున్నొక టె ♦ మామయునల్లుఁడె, యత్త కోడలే
యతులవివేకివౌట నిజ ♦ మారసినాఁడవు; మంచి నేర్పు మై
నితరమతంబులన్ సహన ♦ మేర్పడుచొప్పున గారవించి స
మ్మతముగ వానిసారము స ♦ మస్తమువేటుమతంబుగాఁగని
ర్గితియొనరించినా వునిను ♦ మించుమహాత్ముఁడులేడు నేఁడిలన్.

ఉ. ఏరుతురుష్కులేరు మతి ♦ హిందువు లీభువి సర్వమానవుల్
గారెసహోదరుల్ భిదలు ♦ గల్గిచరించుచు నున్నలాభమా?

వారలు వీరువీరలుచు ♦ నారన లోక హితాభి మానులై
కూరిమి నైకమత్యమును ♦ గోరిచరించుచు నున్నలాభమా?

మ. అవినాభావముతోఁదురుష్కులునువ ♦ హ్వనాఁగవర్తించిహైం
దవులున్నన్యలు నడ్డికట్టిన జగ ♦ త్కల్యాణ మభ్యున్నతిన్
గవిగణ్యంబగుసోదరా! నిజము వ ♦ క్కాణింపుమల్లాకుహైం
దవుఁడంచుందురకంచుఁజిత్తమున భేదంబేమియున్లేదుగా.

చ. అరుసము మాకు మీ యభిమ ♦ తార్థము; సఖ్యముతోడ
నుందు; మె
వ్వరికెదిశాశ్వతంబు; మిము ♦ వంటి మహాత్ముఁడు నెయ్యుఁ
డబ్బుట
బ్బురముగదయ్య! మాసుకృత ♦ మున్ ఫలియించెఁగదోయి
తండ్రి! యీ
శ్వరుఁడు క్షమించుతన్ మన దొ ♦ సంగులు; మానవులా
క్షమిం^{తు}టల్!

చ. అనివచియింపగౌరవము ♦ నాదరమున్ ఘటియింపభూవు నొ
య్యనఁగొని తెచ్చి, అక్బరుప్రి ♦ యంబుననాతనితోడఁబోయి ప
త్తనమున రెండురోజులు ము♦దంబున వాసముఁజేసి “పోయి వ
త్తును సెలవిమ్ము” నానెనరు ♦ తో నృపుఁ డాతనిఁబుచ్చె
మెచ్చుచున్.

స మా ప్త ము.

స ర స్వ తీ ప వ ర్ ప్రే స
రా జమ హే ం ద్ర వ ర ము

వలయువారు :—

ఆర్. వి. న ర సి ం హ ం

రిటైర్డ్ హెడ్ మాస్టరు

తుమ్మపాల

విశాఖపట్నం జిల్లా.